

ŠOŠTANJ – Lepote slovenskih hribov na poteh XIV. divizije

Drugačen planinski vodnik

Na Žlebnikovi domačiji v Šentvidu pri Zavodnju, kjer je padel pesnik in borec XIV. divizije Karel Destovnik – Kajuh, čigar stoletnico rojstva praznujemo letos, je **Planinska zveza Slovenije (PZS)** v torek predstavila svojo novost, planinsko-zgodovinski **vodnik Po poteh XIV. divizije**. Napisal ga je znan celjski popotnik, fotograf in publicist **Franci Horvat**.

TATJANA CVIRN

»Ideja ni bila moja, kot je to bilo pri treh prejšnjih knjigah, ampak sem se odzval povabilu Manje Rajh, predsednice Savinjskega meddruštvenega odbora **planinskih društev** v okviru **PZS**,« pravi **Franci Horvat**. Ta **planinska društva** namreč vzdržujejo **Vežno planinsko pot XIV. divizije**, ki je za **Slovensko planinsko potjo** druga najstarejša vezna obhodnica po Sloveniji. Od leta 2012 do 2020 so jo tudi obnovili. Dosedanji **vodnik** o poti avtorja Boža Jordana je star že skoraj 40 let in čas je bil za novo izdajo.

»Dela je bilo veliko, mislil sem, da bo šlo hitreje, a sem za knjigo potreboval leto in pol zavzetega dela,« povzema svojo izkušnjo avtor. Imel sem srečo, da nisem celotne poti odkrival sam, ampak mi je pomagal njen poznavalec Ivan Šalamon.« Bil je vodja njene obnove in se je že leta 1960 kot osnovnošolec udeležil pohoda po odseku te poti. Horvat je velik del poti poznal že s svojih pohodniških podvigov, v celoti pa ne. Nekatere točke je obiskal večkrat, če pogoji za fotografiranje ob prvem obisku niso bili dovolj dobri. Tako se je nabralo več kot deset tisoč posnetkov, med katerimi je bilo treba izbrati najboljše.

Preteklost in sedanost

Od Sedlarjevega v Obsotelju do Ljubnega v Zgornji Savinjski dolini se je v začetku leta 1944 v mrazu in visokem snegu ob pomanjkanju hrane in brez ustreznih oblačil skozi

obroče nemške vojske ter ob številnih mrtvih in ranjenih prebijala XIV. divizija. V sodobnem času je pot mogoče doživeti kot prijeten sprehod med slovenskimi hribi ob spoznavanju znamenitosti na poti in v odkrivanju delčkov preteklosti. Novi **vodnik** se vsebinsko namreč dotakne tudi zgodovine o legendarni poti divizije na Štajersko, kjer naj bi poskrbela za razmah partizanskega gibanja.

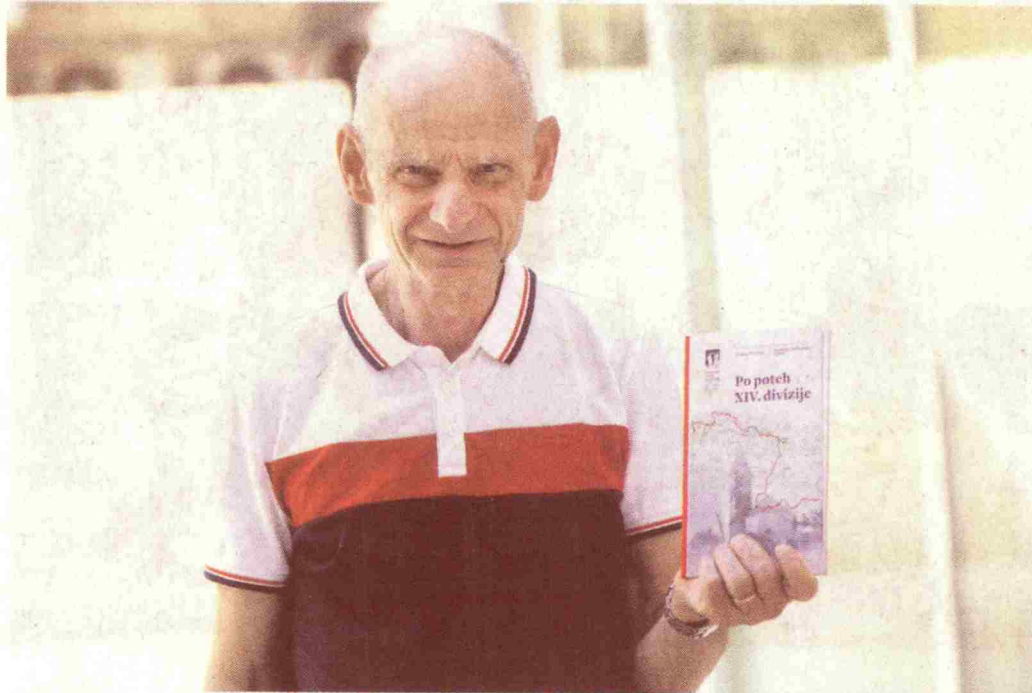
»Brez številnih ur v knjižnicah in muzeju novejšo zgodovine ni šlo. Pot je bila še najlažji del,« pravi avtor, ki je obiskal tudi enega od nekdanjih borcev in zapisal njegovo pripoved. »Bil sem pri Antonu Oražmu, ki živi v domu v Ribnici, a se kljub starosti še dobro spominja poti.«

Ta je dolga 181 km, zanjo je predvidenih od šest do sedem dni, če bi jo želeli prehoditi v celoti, sicer je razdeljena na 28 etap in ima 29 nadzornih točk za žigovanje. »Midva sva hodila, ko je bilo lepo vreme in ko sva imela čas. Tako lahko tudi vsak pohodnik izbere etapo po svoji želji in glede na pripravljenost.

V vodniku so opisane poti in dostopi do njih. Vsak del ima označeno dolžino, težavnost, višinsko razliko, ki jo je treba premagati, čas hoje ter oznako, za kako zahtevno pot gre. »Vse so nezahtevne, primerne tudi za družine,« pravi Horvat. Pri vsaki je navedel tudi razne zanimivosti, ki si jih je ob poti še mogoče ogledati, ter vrhove v bližini, kamor so možni vzponi.

Foto: SHERPA

Letošnji pohod po **planinski poti** XIV. divizije in srečanje planincev Savinjske regije, ki ga organizirata Savinjski meddruštveni odbor in PD Šoštanj, bo 28. maja od Andrejevega doma na Slemenu do Doma na Smrekovcu.

Franci Horvat, popotnik, fotograf in publicist, se je zadnja leta, odkar je upokojen, ukvarjal s pisanjem krajših prispevkov za različne revije in časopise, predaval je in potoval (Filipini, Kuba in Tajska). **Vodnik Po poteh XIV. divizije** je njegova tretja knjiga (Sto vodnjakov na Slovenskem, 2005, Timšel, 2014, Poti k izvirom: izletniški vodnik po bogastvu slovenskih voda, 2015).